

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

DECYZJA RADY

z dnia 12 lutego 2007 r.

ustanawiająca na lata 2007–2013, jako część ogólnego programu w sprawie bezpieczeństwa i ochrony wolności, szczegółowy program „Zapobieganie i walka z przestępczością”

(2007/125/WsiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30, 31 i art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Cel Unii Europejskiej, jakim jest zapewnienie obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa w ramach przestrzeni wolności, bezpieczeństwa osobistego i sprawiedliwości, realizowany jest, jak określono w art. 2 tiret czwarte i w art. 29 Traktatu o Unii Europejskiej, poprzez zapobieganie i zwalczanie przestępczości zarówno zorganizowanej, jak i innych jej form.
- (2) W celu ochrony wolności i bezpieczeństwa swoich obywateli i społeczeństwa przed działalnością przestępczą Unia powinna podjąć konieczne środki, aby w sposób skuteczny i efektywny zapobiegać, wykrywać, badać i ścigać wszystkie formy przestępczości, szczególnie w przypadkach, gdy mają one charakter transgraniczny.
- (3) Przyjmując za podstawę konkluzje Rady Europejskiej w Tampere z października 1999 r., Rada Europejska potwierdziła priorytetowy charakter rozwoju przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – w szczególności priorytetowy charakter ochrony obywateli przed różnymi przejawami działalności przestępczej poprzez zapobieganie i zwalczanie przestępczości – w programie haskim z listopada 2004 r. ⁽²⁾, w deklaracjach w sprawie terroryzmu z września 2001 r. i z marca 2004 r. oraz w europejskiej strategii antynarkotykowej z grudnia 2004 r.

- (4) W celu zapewnienia fachowej wiedzy w zakresie rozwoju różnych aspektów zapobiegania przestępczości na poziomie Unii Europejskiej oraz wspierania działań mających na celu zapobieganie przestępczości na szczeblu lokalnym i krajowym decyzją Rady 2001/427/WSiSW z dnia 28 maja 2001 r. ⁽³⁾ ustanowiono europejską sieć prewencji kryminalnej.
- (5) Program ramowy współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (AGIS), ustanowiony decyzją Rady 2002/630/WSiSW z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiającą program ramowy w sprawie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (AGIS) ⁽⁴⁾, przyczynił się w znaczący sposób do wzmocnienia współpracy między policją i innymi organami ścigania a organami sądowymi w państwach członkowskich, a także do poprawy wzajemnego zrozumienia i zaufania między ich systemami policyjnymi, sądowymi, prawnymi i administracyjnymi.
- (6) Konieczne i właściwe jest zwiększenie możliwości finansowania środków mających na celu zapobieganie i zwalczanie przestępczości oraz dokonanie przeglądu zasad pod kątem ich skuteczności, wydajności i przejrzystości.
- (7) Program ramowy służy ułatwianiu skutecznego wspierania i ochrony interesów świadków przestępstw. Program podkreśla również znaczenie ochrony świadków przestępstw. Aby zwrócić uwagę na priorytet, jakim jest wsparcie dla ofiar, program szczegółowy „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych” kładzie nacisk na pomoc socjalną i prawną dla ofiar.
- (8) Działania Komisji oraz projekty ponadnarodowe pozostają ważnym czynnikiem doprowadzenia do bliższej i lepszej współpracy oraz koordynacji między państwami członkowskimi. Ponadto pożyteczne i właściwe jest wspieranie w państwach członkowskich projektów, o ile mogą one dostarczyć przydatnego doświadczenia i know-how w kontekście dalszych działań na szczeblu unijnym.

⁽¹⁾ Opinia dostarczona dnia 14 grudnia 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 53 z 3.3. 2005, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 153 z 8.6.2001, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 203 z 1.8.2002, str. 5.

- (9) Ponieważ przestępczość nie uznaje granic, należy umożliwić krajom trzecim i organizacjom międzynarodowym udział w projektach ponadnarodowych.
- (10) Trzeba także zapewnić komplementarność instrumentów z innymi programami unijnymi i wspólnotowymi, takimi jak szósty program ramowy w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i działań demonstracyjnych, Fundusz Solidarności Unii Europejskiej, instrument finansowy ochrony ludności oraz fundusze strukturalne.
- (11) Z uwagi na fakt, że cele niniejszej decyzji, w szczególności zapobieganie i zwalczanie przestępczości zorganizowanej i transgranicznej, nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiar lub skutki programu możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii Europejskiej, Rada może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który ma zastosowanie do Unii poprzez art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (12) Zgodnie z art. 41 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej wydatki operacyjne powinny być finansowane z budżetu ogólnego Unii Europejskiej na mocy postanowień tytułu VI.
- (13) Wydatki na realizację programu powinny być zgodne z pułapem w ramach działu 3 ram finansowych. Definicję programu należy sporządzić w sposób elastyczny, umożliwiając ostateczne korekty w ramach wszelkich przewidywanych działań, co pozwoli reagować na nowe potrzeby pojawiające się w okresie 2007–2013. Decyzja powinna zatem ograniczać się do ogólnej definicji przewidzianych działań i odpowiadających im ustaleń administracyjnych i finansowych.
- (14) Środki wymagane w celu wykonania niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z określonymi w niej procedurami przy wsparciu komitetu.
- (15) Należy również przedsięwziąć właściwe środki, aby zapobiec nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, a także podjąć konieczne działania w celu windykacji utraconych niesłusznie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych środków, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich⁽¹⁾, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję⁽²⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽³⁾.

- (16) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽⁴⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽⁵⁾, które zabezpieczają interesy finansowe Wspólnoty, stosuje się z uwzględnieniem zasad prostoty i spójności w wyborze instrumentów budżetowych, ograniczenia liczby przypadków, w których Komisja jest bezpośrednio odpowiedzialna za ich wdrożenie i zarządzanie nimi, a także wymaganego stopnia proporcjonalności między kwotą zasobów a obciążeniem administracyjnym związanym z ich wykorzystaniem.
- (17) Z dniem 1 stycznia 2007 r. należy zastąpić decyzję 2002/630/WSiSW niniejszą decyzją oraz decyzją ustanawiającą szczegółowy program „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych”,
- (18) W celu zapewnienia skutecznego i terminowego wykonania programu, niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2007 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsza decyzja ustanawia program szczegółowy dotyczący zapobiegania i zwalczania przestępczości, zwany dalej „programem”, jako część programu ogólnego dotyczącego bezpieczeństwa i ochrony wolności, aby w ten sposób przyczynić się do wzmocnienia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

2. Program obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

Artykuł 2

Cele ogólne programu

1. Niniejszy program przyczynia się do wysokiego poziomu bezpieczeństwa obywateli poprzez zapobieganie i zwalczanie przestępczości zarówno zorganizowanej, jak i innych jej form, w szczególności terroryzmu, handlu ludźmi i przestępstw przeciwko dzieciom, nielegalnego handlu narkotykami i nielegalnego handlu bronią, korupcji i nadużyć finansowych.

2. Bez uszczerbku dla celów i uprawnień Wspólnoty Europejskiej, cele ogólne programu mają udział w rozwoju polityk Unii i Wspólnoty.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 (Dz.U. L 390 z 30.12.2006, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 1248/2006 (Dz.U. L 227 z 19.8.2006, str. 3).

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

Artykuł 3

Tematy i cele szczegółowe

1. Program obejmuje cztery tematy:

- a) zapobieganie przestępczości i kryminologia;
- b) ściganie przestępstw;
- c) ochrona i wsparcie dla świadków;
- d) ochrona ofiar.

2. W ramach celów ogólnych program przyczynia się do realizacji następujących celów szczegółowych:

- a) stymulowanie, promowanie i rozwój horyzontalnych metod i narzędzi niezbędnych do strategicznych działań związanych z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości oraz gwarantowaniem bezpieczeństwa i porządku publicznego, takich jak działania prowadzone przez sieć prewencji kryminalnej Unii Europejskiej, partnerstwa publiczno-prywatne, najlepsze praktyki w zapobieganiu przestępczości, porównywalne statystyki, kryminologia stosowana i bardziej rozwinięte podejście wobec młodocianych przestępców; oraz
- b) promowanie i rozwój koordynacji, współpracy i wzajemnego zrozumienia między organami ścigania, innymi organami krajowymi i odpowiednimi organami Unii w odniesieniu do priorytetów zidentyfikowanych przez Radę, w szczególności priorytetów przedstawionych w ocenie zagrożenia przestępczością zorganizowaną (OCTA) przeprowadzonej przez Europoł;
- c) promowanie i rozwój najlepszych praktyk w dziedzinie ochrony i wsparcia dla świadków; i
- d) promowanie i rozwój najlepszych praktyk w dziedzinie ochrony ofiar przestępstw.

3. Program nie dotyczy współpracy sądowej. Może on jednak obejmować działania, których celem jest zachęcanie do współpracy między organami sądowymi a organami ścigania.

Artykuł 4

Działania kwalifikowalne

1. Z myślą o realizacji celów ogólnych i szczegółowych, określonych w art. 2 i 3, program zapewnia wsparcie finansowe dla następujących rodzajów działań na warunkach określonych w rocznym programie prac:

- a) projekty o wymiarze europejskim inicjowane i zarządzane przez Komisję;
- b) projekty ponadnarodowe, w których uczestniczą partnerzy z co najmniej dwóch państw członkowskich lub co najmniej jednego państwa członkowskiego i jednego innego państwa, którym może być państwo przystępujące lub kandydujące;

c) projekty krajowe w państwach członkowskich, które:

- (i) przygotowują projekty ponadnarodowe lub działania Unii („środki przygotowawcze”);
- (ii) uzupełniają projekty ponadnarodowe lub działania Unii („środki uzupełniające”);
- (iii) przyczyniają się do rozwoju innowacyjnych metod lub technologii, których wyniki można wykorzystać w działaniach na poziomie unijnym, lub rozwijają takie metody lub technologie w celu przekazania ich innym państwom członkowskim lub krajowi przystępującemu lub kandydującemu;

d) dotacje operacyjne dla organizacji pozarządowych nienastawionych na osiągnięcie zysku i realizujących cele niniejszego programu na poziomie europejskim.

2. Wsparcia finansowego można w szczególności udzielić na:

- a) działania poprawiające współpracę i koordynację operacyjną (wzmacnianie sieci współpracy, wzajemnego zaufania i zrozumienia, wymiana i rozpowszechnianie informacji, doświadczeń i najlepszych praktyk);
- b) działania w zakresie analizy, monitorowania i oceny;
- c) rozwój i transfer technologii i metodologii;
- d) szkolenia, wymianę pracowników i ekspertów; oraz
- e) działania związane z podnoszeniem świadomości i rozpowszechnianiem informacji.

Artykuł 5

Dostęp do programu

1. Program jest przeznaczony dla organów ścigania, innych publicznych lub prywatnych podmiotów, uczestników działań i instytucji, w tym organów lokalnych, regionalnych i krajowych, partnerów społecznych, szkół wyższych, urzędów statystycznych, organizacji pozarządowych, partnerstw publiczno-prywatnych i odpowiednich organów międzynarodowych.

2. Dostęp do niniejszego programu otwarty jest dla organów i organizacji posiadających osobowość prawną z siedzibą w państwach członkowskich. Organy i organizacje nastawione na osiągnięcie zysku mają dostęp do dotacji wyłącznie w powiązaniu z organizacjami nienastawionymi na osiągnięcie zysku lub organizacjami państwowymi.

3. Kraje trzecie i organizacje międzynarodowe mogą uczestniczyć w projektach ponadnarodowych w charakterze partnerów, nie mogą jednak przedkładać projektów.

Artykuł 6

Rodzaje wsparcia

1. Wsparcie finansowe Unii może przyjąć następujące formy prawne:

- a) dotacje;
- b) zamówienia publiczne.

2. Dotacje unijne są przyznawane w następstwie zaproszeń do składania wniosków, poza należycie uzasadnionymi, wyjątkowymi, nagłymi przypadkami lub przypadkiem gdy cechy szczególne beneficjenta nie pozostawiają innego wyboru w odniesieniu do danego działania, i przekazywane są za pomocą dotacji operacyjnych i dotacji na działania.

Roczny program prac określa minimalną stawkę rocznych wydatków przeznaczonych na dotacje. Ta minimalna stawka wynosi co najmniej 65 %.

Maksymalna stawka współfinansowania kosztów projektów jest określana w rocznym programie prac.

3. Przewiduje się wydatki na środki towarzyszące w drodze zamówień publicznych; w tym przypadku zakup usług i towarów jest pokrywany z funduszy unijnych. Obejmuje to między innymi wydatki na informowanie i komunikację, przygotowanie, wdrażanie, monitorowanie, kontrolę oraz ocenę projektów, polityki, programów i prawodawstwa.

Artykuł 7

Środki wykonawcze

1. Komisja udziela unijnego wsparcia finansowego zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1605/2002, zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym”.

2. W celu realizacji programu Komisja, w ramach celów ogólnych wymienionych w art. 2, przyjmuje do końca września roczny program prac określający jego cele szczegółowe, priorytety tematyczne, opis środków towarzyszących przewidzianych w art. 6 ust. 3 i, w razie konieczności, wykaz innych działań.

Roczny program prac na rok 2007 zostaje przyjęty trzy miesiące po tym, jak niniejsza decyzja stanie się skuteczna.

3. Roczny program prac przyjmuje się zgodnie z procedurą zarządzania ustanowioną w art. 10.

4. Procedury oceny i przyznawania dotacji na działania uwzględniają między innymi następujące kryteria:

- a) zgodność z rocznym programem prac, celami ogólnymi określonymi w art. 2 i środkami podjętymi w różnych dziedzinach określonych w art. 3 i 4;
- b) jakość proponowanego działania pod względem jego koncepcji, organizacji, sposobu przedstawienia i oczekiwanych wyników oraz ich rozpowszechnienia;

c) wysokość kwoty unijnego wsparcia finansowego przedstawiona we wniosku oraz jej adekwatność do oczekiwanych wyników;

d) wpływ oczekiwanych wyników na cele ogólne określone w art. 3 i na środki podejmowane w różnych dziedzinach określonych w art. 4 i 5.

5. Wnioski o dotacje operacyjne, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. d), ocenia się między innymi pod kątem:

- a) spójności z celami programu;
- b) jakości planowanych działań;
- c) prawdopodobnego efektu mnożnikowego wywieranego na adresatów tych działań;
- d) geograficznego aspektu skutków przeprowadzonych działań;
- e) stosunku kosztów do korzyści związanego z proponowanym działaniem.

6. Decyzje dotyczące działań przedłożonych na podstawie art. 4 ust. 1 lit. a) przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 8 ust. 3. Decyzje dotyczące działań przedłożonych na podstawie art. 4 ust. 1 lit. b), c) i d) przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 8 ust. 2.

Decyzje w sprawie wniosków o dotacje z udziałem organów lub organizacji nastawionych na osiąganie zysku przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 8 ust. 2.

Artykuł 8

Komitet

1. Komisja wspierana jest przez komitet, składający się z przedstawicieli państw członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji, zwany dalej „komitetem”.

2. Komitet przyjmuje swój regulamin.

3. Komisja może zaprosić przedstawicieli krajów kandydujących na spotkania informacyjne po posiedzeniach komitetu.

Artykuł 9

Procedura doradcza

1. W przypadku gdy dokonuje się odwołania do niniejszego artykułu, przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć. Komitet wydaje opinię w sprawie projektu w terminie, który przewodniczący może ustalić stosownie do pilności danej sprawy, w razie potrzeby w drodze głosowania.

2. Opinia zostaje odnotowana w protokole; każde państwo członkowskie może zwrócić się z wnioskiem o włączenie jego stanowiska do protokołu.

3. Komisja uwzględnia opinię komitetu w możliwie największym stopniu. Powiadamia komitet o sposobie, w jaki opinia została uwzględniona.

Artykuł 10

Procedura zarządzania

1. W przypadku gdy dokonuje się odwołania do niniejszego artykułu, przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć. Komitet przekazuje swoją opinię w sprawie tego projektu w terminie, który przewodniczący może ustalić stosownie do pilności danej sprawy. W przypadku decyzji, które Rada musi przyjąć na wniosek Komisji, opinię przyjmuje większość, określona w art. 205 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Głosy przedstawicieli państw członkowskich w ramach Komitetu liczone w sposób określony w niniejszym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

2. Komisja przyjmuje środki, które mają zastosowanie ze skutkiem natychmiastowym. Jeżeli jednak środki te nie są zgodne z opinią komitetu, Komisja niezwłocznie informuje o nich Radę. W takiej sytuacji Komisja może, na okres trzech miesięcy od daty przekazania takiej informacji, odroczyć stosowanie środków, o podjęciu których zadecydowała.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w okresie przewidzianym w ust. 2.

Artykuł 11

Komplementarność

1. Dążyć się będzie do synergii, spójności i komplementarności z innymi instrumentami unijnymi i wspólnotowymi, między innymi z programami szczegółowymi „Zapobieganie, gotowość i zarządzanie skutkami terroryzmu i innymi rodzajami ryzyka dla bezpieczeństwa” i „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych”, programem ramowym w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i działań demonstracyjnych, Funduszem Solidarności Unii Europejskiej oraz instrumentem finansowym ochrony ludności.

2. Program może mieć wspólne zasoby z innymi instrumentami unijnymi i wspólnotowymi, w szczególności z programem dotyczącym „Zapobiegania, gotowości i zarządzania skutkami terroryzmu i innymi rodzajami ryzyka dla bezpieczeństwa”, w celu realizacji działań spełniających cele zarówno programu, jak i innego instrumentu czy instrumentów Unii/Wspólnoty.

3. Działania finansowane na mocy niniejszej decyzji nie są jednocześnie finansowane w tym samym celu z innych unijnych/wspólnotowych instrumentów finansowych. Zapewnia się, że beneficjenci programu dostarczają informacji na temat finansowania otrzymanego z budżetu ogólnego Unii Europejskiej oraz z innych źródeł, a także na temat bieżących wniosków o finansowanie.

Artykuł 12

Zasoby budżetowe

Zasoby budżetowe przydzielone na działania przewidziane w programie zapisuje się w rocznych środkach budżetu ogólnego

Unii Europejskiej. Dostępne roczne środki zatwierdza władza budżetowa w granicach wyznaczonych przez ramy finansowe.

Artykuł 13

Nadzór

1. Komisja zapewnia, że beneficjent przedkłada sprawozdania techniczne i finansowe na temat postępu prac dla każdego działania finansowanego w ramach programu oraz że sprawozdanie końcowe zostaje przedstawione w terminie trzech miesięcy od zakończenia działania. Komisja określa formę i strukturę sprawozdań.

2. Komisja zapewnia, że kontrakty i umowy zawierane w ramach realizacji programu przewidują w szczególności nadzór i kontrolę finansową przeprowadzaną przez Komisję (lub przez jej upoważnionego przedstawiciela), w razie konieczności za pomocą kontroli na miejscu, w tym kontroli wyrywkowych i audytów prowadzonych przez Trybunał Obrachunkowy.

3. Komisja zapewnia, że przez okres pięciu lat od daty dokonania ostatniej płatności w związku z jakimkolwiek działaniem beneficjent korzystający ze wsparcia finansowego zachowuje do dyspozycji Komisji wszelkie dokumenty poświadczające wydatki związane z tym działaniem.

4. Na podstawie wyników sprawozdań i kontroli wyrykowych, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja zapewnia w razie konieczności korektę pierwotnie zatwierdzonej wysokości wsparcia finansowego lub warunków jego przydziału oraz harmonogramu płatności.

5. Komisja zapewnia podjęcie wszelkich innych niezbędnych kroków w celu sprawdzenia, czy finansowane działania są przeprowadzane prawidłowo i zgodnie z przepisami niniejszej decyzji i rozporządzenia finansowego.

Artykuł 14

Ochrona interesów finansowych Wspólnoty

1. Komisja zapewnia, że podczas realizacji działań finansowanych w ramach niniejszej decyzji interesy finansowe Wspólnoty są chronione przez zastosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, przez skuteczny system kontroli, windykację nienależycie wypłaconych kwot oraz, w przypadku wykrycia nieprawidłowości, przez system skutecznych, proporcjonalnych i odstraszaających kar, zgodnie z rozporządzeniami (WE, Euratom) nr 2988/95, (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz (WE) nr 1073/1999.

2. W przypadku działań unijnych finansowanych w ramach niniejszej decyzji do wszelkich naruszeń przepisów prawa wspólnotowego, w tym także do naruszeń zobowiązania umownego ustanowionego na podstawie programu, wynikających z działania lub zaniechania ze strony podmiotu gospodarczego, które poprzez nieuzasadnioną pozycję wydatków przynoszą lub mogłyby przynieść szkodę budżetowi ogólnemu Unii Europejskiej lub innym budżetom przez nią zarządzanym, stosuje się przepisy rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 i rozporządzenia (Euratom, WE) nr 2185/96.

3. Komisja zapewnia, że kwota pomocy finansowej przydzielona na dane działanie zostaje obniżona, zawieszona lub będzie podlegać windykacji, jeśli stwierdzi nieprawidłowości, w tym niezgodność z przepisami niniejszej decyzji lub decyzji indywidualnej lub z postanowieniami danego kontraktu lub umowy o przyznaniu wsparcia finansowego, lub też jeśli okaże się, że dane działanie zostało bez uprzedniej zgody Komisji zmienione w sposób sprzeczny z charakterem lub warunkami realizacji projektu.

4. Jeśli nie dotrzymano terminów lub jeśli stan realizacji danego działania uzasadnia jedynie część przydzielonego wsparcia finansowego, Komisja dba o to, by beneficjent został poproszony o przedstawienie uwag w określonym terminie. W przypadku gdy beneficjent nie udzieli satysfakcjonującej odpowiedzi, Komisja zastrzega sobie możliwość anulowania pozostałej części wsparcia finansowego i zażądania zwrotu już wypłaconych kwot.

5. Komisja dba o to, by wszelkie nienależycie wypłacone kwoty zostały jej zwrócone. Od kwot, które nie zostały zwrócone w odpowiednim czasie, naliczane są odsetki zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu finansowym.

Artykuł 15

Ocena

1. Program będzie regularnie monitorowany w celu obserwowania postępów w realizacji prowadzonych w jego ramach działań.

2. Komisja zapewnia regularną, niezależną i zewnętrzną ocenę programu.

3. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie:

- a) coroczną prezentację dotyczącą realizacji programu;
- b) okresowe sprawozdanie oceniające na temat uzyskanych wyników oraz aspektów jakościowych i ilościowych realizacji programu – nie później niż dnia 31 marca 2010 r.;

c) komunikat w sprawie kontynuacji programu – nie później niż dnia 31 grudnia 2010 r.;

d) sprawozdanie z oceny *ex post* – nie później niż dnia 31 marca 2015 r.

Artykuł 16

Publikacja projektów

Komisja co roku publikuje wykaz działań finansowanych w ramach niniejszego programu wraz z krótkim opisem każdego projektu.

Artykuł 17

Przepisy przejściowe

1. Z dniem 1 stycznia 2007 r. niniejsza decyzja zastępuje odpowiednie przepisy decyzji 2002/630/WSiSW.

2. Działania rozpoczęte przed dniem 31 grudnia 2006 r. na mocy decyzji 2002/630/WSiSW nadal podlegają, do momentu ich zakończenia, przepisom tej decyzji.

Artykuł 18

Skuteczność i zastosowanie

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2007 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lutego 2007 r.

W imieniu Rady

F.-W. STEINMEIER

Przewodniczący